

fler ikke eller ikke helt have været fyldestgjorte ved Meddelelsen, er det dog derved fastsat, at en Sag herom ikke kan rejses, naar der er hængaet 5 Aar enten fra Patentets Udfærdigelse, eller naar den i § 23 omtalte Frist er benyttet, da 2 Aar efter dennes Udlob. Udvalget har dog ikke følt sig overbevist om, at det er rigtigt efter nogle Aars Forløb at lyse Fred over et Patent, der maasse er givet under urigtige Forudsætninger f. Eks. med Hensyn til dets Opfindelses Nyhed; Følgen vilde da kunne blive, at tidligere Virksomheder af samme Art som den, der var givet Patent paa, efter det nævnte Tidrum vilde kunne stanses i Kraft af Patentet. Udvalget foreslaar derfor, at sidste Punktum i § 24 bortfalder, idet første Punktum med det samme omredigeres saaledes, at det tydeligere fremgaar, at Domstolens Virksomhed under Paadømmelsen af en saadan Sag mindre skal være en Kritik af Patentkommissionens Beslutning, end en selvstændig Prøvelse af om Lovens Betingelser for Meddelelse af Patent har været til Stede.

Imellem §§ 26 og 27 foreslaar Udvalget en Paragraf, der bestemmer, at naar en patenteret Genstand forsynes med et Mærke, der betegner den som patenteret, skal Patentets Numer anbringes ved Siden af Mærket, og at en ikke patenteret Genstand ikke maa betegnes som patenteret, samt fastsætter Bøde for Overtrædelse heraf.

De i Lovforslagets §§ 25, 27 og 28 indeholdte processuelle Bestemmelser have ikke forekommet Udvalget tilfredsstillende, og Udvalget stiller i saa Henseende forskellige Ændringer. De væsentligste af disse (Ændringsforslagene Nr. 41, 46 og 47) gaa ud paa at sætte Sø- og Handelsretten i Kjøbenhavn i Stedet for den fgl. Landsøver- samt Hof- og Stadsret (se Lovforslagets § 25), idet Udvalget samtidig foreslaar at forsynne førstnævnte Ret med teknisk uddannede Medlemmer. Da den endelige Afgørelse af Patentspørgsmaal, derunder navnlig ogsaa, om de almindelige Betingelser ifølge §§ 1—3 have været til Stede, skal og bør være hos Domstolene, bør man sørge for, at disses

Afgørelse i saadanne Sager kan komme til at nyde fuld Tillid, særlig i de industridrivendes Kredse. Saadant lader sig vanstelig opnaa, naar ikke teknisk Indsigt er repræsenteret ved Sagernes Behandling og Paadømmelse. Landsøver- samt Hof- og Stadsrettens Organisation og den ved samme anordnede Procesmaade tilsteder næppe at knytte et teknisk Element til denne Ret. Den til tekniske Spørgsmaals Afgørelse fornødne Vejledning for de retslærde Dommere maatte ved nævnte Ret i Reglen tilvejebringes ved Ekspertmænd, udmeldte af og afhjemlede ved et af Rettens Vidneskamre; men den derigennem erhvervede Instruktion for de Medlemmer af Retten, som skulle dømme i disse Sager, vilde ikke blive tilstrækkelig oplysende eller paalidelig. Til Sø- og Handelsretten lader sig derimod med Lethed knytte et Antal af teknisk uddannede Meddommere, der i Patentfager (og eventuelt i andre Sager af teknisk Karakter) vilde kunne indtage samme Stilling, som den, de alt til Retten knyttede søkynlige og handelskynlige Dommere nu indtage i Henseende til Søfagers og Handelsfagers Afgørelse. Hele Procesmaaden ved Sø- og Handelsretten, navnlig Vidners og sagkynliges Afhøring umiddelbart for de dømmende, den raudtlige Slutningsforhandling m. m., gør det muligt og tilraadeligt at lade ikke-retslærde Mænd deltage i Sagernes Behandling og Paadømmelse, hvorimod allerede den ved Hof- og Stadsretten strengt gennemførte skriftlige Procesmaade synes at maatte udelukke Røgmænds Deltagelse i Dommergerningen ved nævnte Ret.

Udvalget tiltræder Lovforslagets Tanke, at de i Almindelighed rejste Spørgsmaal om et Patents Gyldighed se § 25 jfr. § 28, bør for hele Landets Bedkommende behandles og paadømmes i første Instans af en og samme Domstol, men Udvalget mener altsaa, at denne Domstol ikke bør være Landsøver- samt Hof- og Stadsretten, men Kjøbenhavns Sø- og Handelsret, udvidet med et teknisk Element. Hvad derimod angaar Behandlingen af de Sager, som en Patenthaver finder Anled-